

ΑΘΗΝΑ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2011

-

ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

1. Το πρόβλημα που κληθήκαμε ως Κίνημα να αντιμετωπίσουμε από τον Οκτώβριο του 2009, δεν είχε μόνο δημοσιονομική διάσταση - δεν ήταν δηλαδή αποκλειστικά πρόβλημα ιλιγγιώδους ελλείμματος και χρέους, που άφησε πίσω της η ΝΔ και απειλούσαν την ύπαρξη της χώρας. Επίσης, δεν ήταν μόνο πρόβλημα διεθνούς αξιοπιστίας της χώρας, η οποία είχε τραυματιστεί βαρύτερα από τα πεπραγμένα της προηγούμενης κυβέρνησης.

- **Υπήρξε και μία τρίτη, εξαιρετικά προβληματική διάσταση, που δυσχέρανε σημαντικά την έγκαιρη αντιμετώπιση της κρίσης όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε όλη την Ευρώπη: η κυριαρχία των συντηρητικών δυνάμεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.**

2. Όταν ο Γιώργος Παπανδρέου (βλ. παρακάτω στο παράρτημα) υπογράμμισε από τα τέλη του 2009 ότι **το βασικό πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι οι μισθοί και οι συντάξεις, αλλά βαθύτερες διαρθρωτικές αδυναμίες (σπατάλη, φοροδιαφυγή, ανομία κ.ο.κ.) που χρειάζονται χρόνο για να αντιμετωπιστούν, η συντηρητική Ευρώπη πίεζε για άμεσες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις.**

- Όταν ο Γιώργος Παπανδρέου από τις αρχές του 2010 τόνιζε ότι, **το πρόβλημα δεν αφορά μόνο την Ελλάδα**, και ότι ο βασικός στόχος όλων των κερδοσκοπικών επιθέσεων είναι το ίδιο το ευρώ, η συντηρητική Ευρώπη μιλούσε αποκλειστικά για «Ελληνικό πρόβλημα».

- Όταν ο Γιώργος Παπανδρέου από τον Οκτώβριο του 2009 - όπως και συνολικά οι ευρωπαίοι σοσιαλιστές - υποστήριζε ότι, **τα προβλήματα της Ευρώπης δεν θα αντιμετωπιστούν με υφεσιακές πολιτικές**, αλλά με τολμηρές επενδύσεις στην πράσινη ανάπτυξη και με νέα χρηματοδοτικά εργαλεία, όπως ο φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, ο φόρος στο διοξείδιο του άνθρακα και τα ευρωπαϊκά ομόλογα, η συντηρητική Ευρώπη απλώς παρέπεμπε τα θέματα αυτά από το ένα στο άλλο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

- Όταν ο Γιώργος Παπανδρέου από την πρώτη στιγμή έθεσε το θέμα του **δημοκρατικού ελέγχου πάνω στις ανεξέλεγκτες χρηματοπιστωτικές αγορές**, η συντηρητική Ευρώπη συμφωνούσε στα λόγια αλλά στην πράξη έκανε ελάχιστα έως τίποτα για να αρχίσει να μπαίνει τέλος στην ανεξέλεγκτη κερδοσκοπία.

3. Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω ήταν η αδυναμία της Ευρώπης να αντιμετωπίσει την κρίση με τρόπο αποφασιστικό, εξαρχής. Η Ελλάδα στάθηκε βέβαια όρθια. Και αυτό είναι το σημαντικότερο όταν κινδυνεύεις με χρεοκοπία. Χάρης στην αποφασιστικότητα της κυβέρνησης, τις θυσίες του Ελληνικού λαού και την αλληλεγγύη των ευρωπαίων εταίρων μας. Αλληλεγγύη στην Ελλάδα φυσικά και υπήρξε, και μάλιστα πρωτόγνωρη, αλλά με τέτοιο τρόπο που δεν επέτρεψε στην Ευρώπη να αντιμετωπίσει τη φωτιά εν τη γεννέσει της. Φωτιά που έγινε πυρκαγιά που απειλεί πια όλη την ΕΕ.

- **Σήμερα, όλοι αναγνωρίζουν, ότι το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι οι μεγάλες διαρθρωτικές της αδυναμίες. Ότι η Ελλάδα χρειάζεται χρόνο. Ότι** ναι μεν πρέπει να μειωθούν τα ελλείμματα και να περάσουμε σε πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά το πρόβλημα δεν λύνεται **μόνο** με υφεσιακές πολιτικές. **Ότι** το πρόβλημα είναι σαφέστατα Ευρωπαϊκό και όχι μόνο Ελληνικό. **Ότι** χρειάζονται νέα χρηματοδοτικά εργαλεία στην Ευρώπη για τη χρηματοδότηση της ανταγωνιστικότητάς της, όπως ο φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών ή / και τα ευρωπαϊκά ομόλογα. Σήμερα όλοι συμφωνούν **ότι** πρέπει να προχωρήσει η ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών.

- **Σήμερα, αυτά που υποστήριζε ο Γιώργος Παπανδρέου εδώ και δύο χρόνια, έχουν γίνει κοινός τόπος σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αλλά οι αποφάσεις καθυστερούν. Η συντηρητική Ευρώπη καθυστερεί και παλινδρομεί.**

4. Ο απερχόμενος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος, Π.Ν. Ράσμουσεν είπε την περασμένη Παρασκευή στη Συνδιάσκεψη των Βρυξελλών, **αναφερόμενος στον Γιώργο Παπανδρέου:** *«Γιώργο, είσαι το έμβλημά μας. Σε θαυμάζουμε και σε σεβόμαστε...Όλοι εμείς που προσπαθήσαμε ή προσπαθούμε να ασκήσουμε το ρόλο του Πρωθυπουργού, έχουμε επίγνωση τι θυσίες, τι έπραξες για να υπηρετήσεις το συμφέρον της χώρας και του λαού σου. Σκέφτομαι τι έκαναν οι αγορές, πρώτα είπαν στο Γιώργο, μαζί με το ζεύγος Μερκοζί: «Πρέπει να περιορίσεις το κοινωνικό κράτος». Και όταν ο Γιώργος προσπάθησε να το κάνει όσο πιο ανώδυνα γινόταν, τους προειδοποίησε λέγοντας: «Αν προχωρήσω περισσότερο σ' αυτή την κατεύθυνση, τότε η Ελλάδα θα πέσει σε μεγάλη ύφεση». Και είχε δίκιο. Όταν η Ελλάδα έπεσε σε ύφεση τότε οι αγορές είπαν: «Τώρα, Γιώργο, πρέπει να κάνεις κάτι για την ανάπτυξη. Αν δεν το κάνεις δε θα αγοράσουμε τα ομόλογά σας». Πρώτα δεν αγόραζαν τα ελληνικά ομόλογα γιατί δεν γινότουσαν αρκετές περικοπές και μετά δεν αγόραζαν τα ελληνικά ομόλογα επειδή δεν υπήρχε ανάπτυξη...»*

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: ΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕ ΕΞΑΡΧΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

1. ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Γ. Παπανδρέου, συνέντευξη Τύπου - Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Βρυξελλών,
11/12/2009:

*«Αυτά που κάνουμε εμείς είναι βαθύτερα και θα είναι και μακροχρόνια, προς όφελος της βιωσιμότητας της ελληνικής οικονομίας. Γιατί **το να κόψεις σήμερα το μισθό ή τη σύνταξη, δεν δημιουργεί βιωσιμότητα στην ελληνική οικονομία. Δεν απαντά στο πραγματικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας. Το τονίζω αυτό. Να φύγουμε απ' αυτή την ιδεοληψία. Υπάρχουν άλλα προβλήματα που έχει η χώρα μας και αυτά είναι που πρέπει να χτυπήσουμε. Το λέω, είναι πιο δύσκολα, πιο σκληρά κατ' εμέ, αλλά πιο δίκαια και πολύ πιο σημαντικά για το μέλλον της χώρας μας.***

*...Αυτά τα έχω πει, δεν τα λέω σήμερα, δεν τα είπα χθες, **τα λέω εδώ και κάποια χρόνια, ότι το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας δεν είναι ο μισθωτός, είναι αυτή η τεράστια σπατάλη, που έχει πολλές αιτίες. Είναι ένας δημόσιος τομέας υπέρογκος, πράγματι υπέρογκος, αλλά έχει συγκεκριμένες αιτίες. Και οι βασικές αιτίες είναι η πελατειακή αντίληψη, η διαφθορά και βεβαίως ένας φορολογούμενος, ο οποίος λέει -πολλές φορές δικαίως, αλλά αυτό πρέπει να αλλάξει, και σε αυτό θα βάλουμε τάξη- «εγώ γιατί να πληρώνω όταν άλλοι φοροδιαφεύγουν»; Η «εγώ γιατί να πληρώνω, όταν δεν βλέπω τις απαραίτητες υπηρεσίες στην παιδεία, στην υγεία και στη σύνταξη; Όταν δεν έχω σωστή μεταχείριση από το κράτος»; Άρα, λοιπόν, μιλάμε για μεγάλες θεσμικές αλλαγές, αλλά είναι βεβαίως μέσα στο πλαίσιο της πολιτικής την οποία εμείς έχουμε χαράξει.***

*...**Να περάσουμε αυτή τη δύσκολη στενωπό, χτυπώντας τις ρίζες των προβλημάτων, και όχι να πληρώσει ξανά ένα κομμάτι του Ελληνικού λαού, που πάντα καλείται να πληρώσει αυτές τις κρίσεις και αυτές τις δυσκολίες. Να προστατέψουμε δηλαδή το εισόδημα του μέσου και του φτωχότερου Έλληνα.***

*...**Αν ήμασταν στο χείλος του γκρεμού και η μόνη λύση ήταν να παγώσουμε, θα κόβαμε και στο μισό τους μισθούς. Δεν είμαστε εκεί. Δεν είμαστε εκεί και εγώ δίνω την μάχη ακριβώς για να μη φτάσουμε εκεί. Αυτός είναι ο αγώνας μου.***

*...**Πρέπει να αντιμετωπίσουμε είναι τα αίτια. Ο μισθωτός είναι το πρόβλημα στη χώρα μας; Εκεί είναι το πρόβλημα; Ρωτάω. Εκεί είναι το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας; Η, είναι η μεγάλη σπατάλη που υπάρχει στο Δημόσιο;»***

2. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ, ΕΙΝΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ

**Συζήτηση Γιώργου Α. Παπανδρέου, Jose Luis Zapatero, Valdis Zatlers
και Jean - Claude Trichet στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ στο
Νταβός, 28/1/2010**

*«Πρώτα απ' όλα, θέλω να τονίσω ότι το πρόβλημα που έχουμε, το έχουμε δημιουργήσει
εμείς οι ίδιοι και ότι εμείς, οι Έλληνες, πρέπει να διορθώσουμε τα προβλήματα της
χώρας μας. Η Ευρωζώνη θα μας βοηθήσει να αποκτήσουμε την κατάλληλη πειθαρχία
για να το πετύχουμε, και θα μας δώσει το κίνητρο για να το κάνουμε.*

*Την ίδια στιγμή, έχω παρατηρήσει από τις εμπειρίες αυτές των τελευταίων μηνών, ότι
γίνεται -όπως ανέφερε ο κύριος Zapatero- **μία επίθεση στην Ευρωζώνη από
συγκεκριμένα συμφέροντα, πολιτικά ή οικονομικά, και ότι συχνά οι χώρες
χρησιμοποιούνται ως ο αδύναμος κρίκος της Ευρωζώνης. Συνεπώς, αποτελούμε
στόχο συγκεκριμένων κινήτρων και φυσικά, υπάρχει κερδοσκοπικό όφελος στις
παγκόσμιες αγορές».***

Γ. Παπανδρέου, διάγγελμα, 2/2/2010

*«Σήμερα, η Ελλάδα βρίσκεται στο κέντρο ενός ευρύτερου κερδοσκοπικού παιχνιδιού,
που στόχο έχει ακόμη και το ίδιο το ευρώ. Δυστυχώς, εξαιτίας των καταστροφικών
επιλογών του παρελθόντος, η χώρα μας αντιμετωπίζεται ως αδύναμος κρίκος της
ευρωζώνης».*

Γ. Παπανδρέου, 2/2/2010, ομιλία στο συνέδριο του Economist:

*«Η Ελλάδα, με δική της ευθύνη, για την ακρίβεια με την ευθύνη της προηγούμενης
κυβέρνησης, βρίσκεται **στο επίκεντρο μιας πρωτοφανούς κερδοσκοπικής επίθεσης,
που δεν αφορά μόνο εμάς. Πολλοί στοιχηματίζουν στην χρεοκοπία χωρών, άλλοι
στοιχηματίζουν στην ισοτιμία ευρώ - δολαρίου, αλλά το αποτέλεσμα είναι γνωστό: Να***

στραγγαλίζεται η οικονομία, με εκτίναξη των λεγόμενων *spreads* σε απολύτως αδικαιολόγητα επίπεδα».

3. ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΕΙ Η ΕΥΡΩΠΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΚΑΙ ΜΕ ΝΕΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ (ομόλογα, transaction tax, carbon tax)

Γ. Παπανδρέου, συνέντευξη Τύπου - Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Βρυξελλών, 30/10/2009:

«Θεωρώ επίσης, πέραν του ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει και μπορεί να παίζει ρόλο στην κλιματική αλλαγή, ότι έχει και μία ευκαιρία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει χάσει σημαντικά σε ανταγωνιστικότητα διεθνώς. Το πέρασμα σε μια πράσινη τεχνολογία είναι και μία ευκαιρία να ξαναποκτήσει η Ευρώπη έναν πολύ σημαντικό οικονομικό και παραγωγικό ρόλο παγκοσμίως. Ακριβώς αυτός είναι ο στόχος μας και για την Ελλάδα, να μεταβούμε στη λογική της πράσινης τεχνολογίας, ανάπτυξης, εκπαίδευσης, που θα δώσει και νέες δουλειές και νέα ανάπτυξη στη χώρα μας, μια εντολή την οποία πήραμε βεβαίως και ως χώρα, και ως κυβέρνηση από τις πρόσφατες εκλογές.

Βέβαια, οι αλλαγές αυτές, αυτή η μετάβαση σε μια πράσινη οικονομία είναι πολύ δύσκολη και γι' αυτό ακριβώς έγινε πολλή συζήτηση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο γύρω από τους χρηματοδοτικούς πόρους και τα εργαλεία τα οποία θα μπορεί να έχει κανείς στα χέρια του, για να μπορέσει να κάνει αυτή τη μετάβαση: μια αλλαγή στην τεχνολογία, μια αλλαγή στην παιδεία, στις υποδομές, στην ενέργεια, στον τουρισμό, στον πράσινο τουρισμό, στις μεταφορές και σε πολλά άλλα.

Άρα λοιπόν, ήταν λογικό να επικεντρωθεί το Συμβούλιο, και να είναι και το αντικείμενο διαφωνιών, για το πώς θα χρηματοδοτήσουμε αυτή τη νέα αναπτυξιακή αντίληψη. Η πρόταση που κατέθεσα εγώ προσωπικά, εκ μέρους της Ελληνικής Κυβέρνησης, είναι να συνδέσουμε την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης με την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Δηλαδή, να βρεθούν νέες επενδύσεις, που θα αντιμετωπίσουν την οικονομική κρίση, αλλά θα είναι επενδύσεις, στην προσπάθεια της ανθρωπότητας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των χωρών μας, να μεταβούν σε μια πράσινη οικονομία, έτσι ώστε να είναι και βιώσιμη, που θα έχει ως αποτέλεσμα να αναπτυχθούν οι οικονομίες μας, για να μπορούμε να έχουμε και αντιμετώπιση της ύφεσης, αλλά και των μεγάλων ελλειμμάτων, που πολλές φορές δημιουργούνται σε πάρα πολλά κράτη, ειδικά λόγω αυτής της ύφεσης που έχουμε σήμερα.

Σε αυτό, έκανα μία συγκεκριμένη πρόταση, χθες, για νέα χρηματοδοτικά εργαλεία, πέραν αυτών των οποίων συζητούσαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι τώρα και, σήμερα, είχα την υποστήριξη της πρότασης αυτής και από τον Gordon Brown και από τον Αυστριακό Καγκελάριο, τον κ. Feynman, και από την Επιτροπή. Νέα

χρηματοδοτικά εργαλεία, όπως είναι ο φόρος επί των συναλλαγών, που στα αγγλικά λέγεται transaction tax, ή αλλιώς, όπως παλαιότερα είχε ονομαστεί Tobin tax, φόρος του Tobin.

Επίσης, καταθέσαμε ιδέες, όπως είχαν διαμορφωθεί και από το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα, των Πράσινων οικολόγων, διεθνούς χρηματοδότησης, μέσα από τα διεθνή ταμεία αυτής της πράσινης τεχνολογίας, ιδιαίτερα προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως βεβαίως και φόρο επί των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακος.

Χαίρομαι, διότι η πρόταση αυτή έγινε αποδεκτή και αποφάσισε το Συμβούλιο να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει όλες τις καινοτόμες μεθόδους χρηματοδότησης».

Γ. Παπανδρέου, συνέντευξη Τύπου - Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Βρυξελλών, 11/12/2009:

«Εμείς επίσης τονίσαμε και ξανασυζητήθηκε το θέμα των νέων και πιο καινοτόμων τρόπων χρηματοδότησης για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, αλλά βεβαίως και της μεταφοράς πλούτου προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως είναι το λεγόμενο transaction tax, ο φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, ή τα πράσινα ομόλογα, ή επίσης ο φόρος στο διοξείδιο του άνθρακα, το carbon tax. Επιβεβαιώθηκε ότι η Επιτροπή δουλεύει πάνω σε αυτές τις προτάσεις...»

4. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΛΕΓΧΘΟΥΝ ΟΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΟΙΚΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΤΕΙ Η ΑΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ ΣΤΟ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Γ. Παπανδρέου, συνέντευξη Τύπου - Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, 11/12/2009:

«Και βεβαίως, τονίσαμε ότι χρειάζεται επίσης συντονισμένη στρατηγική στην σταδιακή απεμπλοκή των τραπεζών από τις κρατικές ενισχύσεις, στην αναδιάρθρωση των εποπτικών μηχανισμών. Όπως θυμάστε, είναι ένα βασικό στοιχείο το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Η αδιαφάνεια που υπήρχε στο χρηματοπιστωτικό σύστημα ήταν στο επίκεντρο, στην καρδιά του προβλήματος της κρίσης. Αναλάμβαναν ρίσκο χωρίς λογοδοσία και, μετά βεβαίως, το ρίσκο το μετέφεραν στα κράτη και στους δημόσιους προϋπολογισμούς.

Και βεβαίως, στηρίζουμε ως Ελλάδα την πρωτοβουλία της δημιουργίας νέων εποπτικών οργανισμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και διεθνώς για το τραπεζικό σύστημα και γενικότερα το χρηματοπιστωτικό σύστημα.

...Είναι απαράδεκτο, οικονομίες χωρών -οποιασδήποτε χώρας, δεν αναφέρθηκε ειδικά στην Ελλάδα- να είναι έρμαια στις αξιολογήσεις διαφόρων οίκων.

...Επίσης, στηρίζαμε, και δεν ήμασταν οι μόνοι, ότι την κρίση δεν μπορεί να την πληρώσει ούτε η φτωχολογιά, ούτε το μέσο εισόδημα, τα μεσαία εισοδήματα, που στο κάτω-κάτω έχουν από ελάχιστη μέχρι καμία ευθύνη. Και δεν μπορεί να έχουμε αυτή την τεράστια ανισότητα, που συνεχίζεται ή και διευρύνεται, από τις επιπτώσεις της κρίσης, με τα bonus, με τους υψηλούς μισθούς, που τονίζουν την κοινωνική και οικονομική αδικία και ανισότητα».

Γ. Παπανδρέου, συνέντευξη Τύπου - Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, 29/10/2010:

«Για το G-20, νομίζω ότι ήταν επιτυχία μας το γεγονός ότι ζητήσαμε να προστεθεί εκεί η ανάγκη να υπάρχει έλεγχος στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα, μετά από την κρίση που είχαμε το 2008. Συνεχίζουμε να έχουμε προβληματισμό σε παγκόσμιο επίπεδο για τους κανόνες διαφάνειας, εποπτείας και φορολόγησης των τραπεζών.

Αυτό έχει τεθεί και εγώ ζήτησα να συμπληρωθεί με το να έχει θέση η Ευρωπαϊκή Ένωση, για να χτυπήσει τους φορολογικούς παραδείσους και τη φοροδιαφυγή μέσω των φορολογικών παραδείσων. Ακριβώς αυτό υιοθετήθηκε και νομίζω ότι είναι ένα θετικό βήμα.

...Εμείς θέσαμε και πάλι εδώ το ζήτημα, ότι ο ρόλος του χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι και να μην προωθεί πρακτικές για την φοροδιαφυγή και τους φορολογικούς παραδείσους. Από τη μια μεριά, δηλαδή, να δανείζουν σε μια χώρα, και να ζητούν από τη χώρα αυτή να αποπληρώνει τα δάνεια και με τόκο και, από την άλλη μεριά, τα έσοδα τα οποία θα πρέπει να έχει μια χώρα, να φεύγουν και, μάλιστα, να διευκολύνουν οι ίδιες οι τράπεζες στο να φεύγουν αυτά τα χρήματα στο εξωτερικό, με αποτέλεσμα να μην μπορεί ένα κράτος να έχει τα απαραίτητα έσοδα, για να αποπληρώσει τις υποχρεώσεις του, ή για να επενδύσει για την ανάπτυξή του ή για το κοινωνικό κράτος».